

ผมเกลียดวิชาคณิตศาสตร์

นำเสนอเมื่อ : 14 ก.ย. 2551

ผมเชื่อว่าหนึ่งในสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนครูก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วน
อย่างเรื่องที่ผมจะเล่าต่อไปนี้

ในการเรียนการสอน

ครูก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการสนใจของนักเรียนทั้งเชิงบวกและเชิงลบ
ผมเคยพบว่านักเรียนบางคนไม่ชอบเรียนในบางวิชาเพราะเหตุที่ไม่ชอบครูผู้สอน
ผมเองก็เคยเจอประสบการณ์เช่นนี้ ในวิชาคณิตศาสตร์
สมัยผมเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำได้ว่าเป็นบทเรียนเรื่อง เซ็ท
อันเป็นบทเรียนแรก ยอมรับว่าเป็นเรื่องใหม่

และต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจกับมันพอสมควร ครูผู้สอนก็เริ่มสอน
อธิบายไปเรื่อย ๆ ขณะที่ผมก็พยายามทำความเข้าใจรูปแบบที่ครูเขียน
ทานก็หันมาถามผมว่าเขาใจไหม ผมบอกว่ายังไม่เข้าใจ ทานก็ว่าผมโง่
เอาให้ยี่นกว่าหนาลงกับโต๊ะ

หลังจากนั้นก็เอาชอล์กมาวางให้หน้าผากผมติดกับชอล์ก
แล้วก็เอามือมาตีที่ศีรษะผม จนชอล์กหัก และหน้าผากก็ไปกระทบกับโต๊ะ
ซึ่งหลังจากวันนั้นผมก็มีอคติกับวิชาคณิตศาสตร์ เรียกได้ว่าคะแนนแย่มาก
คือได้ 0 กับ 1 วิชาวิทยาศาสตร์ก็เช่นกัน ครูที่สอนก็จะถือไม้
และคอยถามคำถามนักเรียนถาตอบผิดหรือไม่ตรงกับที่ครูต้องการก็จะถูกเขียน
ซึ่งผมก็เขาเรียนแบบใจระที่กุดตลอดเวลาว่าจะถูกลงโทษแบบไหน
ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง สมองไม่รับรู้อะไรเลย เกเรที่ใดก็เช่นกัน 0 และ 1
เลยคิดว่าตัวเองโง่หรือเปล่า ก็หลังจากจบ ม.3 มาเรียนโรงเรียนใหม่
ผมเลือกเรียนด้านภาษา ซึ่งไม่มีวิชาคณิตศาสตร์เลย สำหรับวิทยาศาสตร์
ได้เรียนกับครูที่คุยสนุก สอนเก่ง และให้กำลังใจ

ก็ทำให้เกเรวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ที่ 3 และ 4
ซึ่งตรงนี้ก็พิสูจน์ได้ว่าครูก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน
แม้วิชาจะยาก ถ้าได้รับกำลังใจ มีวิธีการสอนที่น่าสนใจ
ก็ทำให้การเรียนวิชานั้นได้รับผลสัมฤทธิ์ที่ดีแน่นอน